

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1 (14. Jātakapāṭi-1)

9. Το βιβλίο των εννέα (9. Navakanipāto)

[Ja 427-438, PTS 3.484-3.542]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1

9. Το βιβλίο των εννέα

427. Η τζάτακα του γύπα (1)

- 1.** Παρισανκουπάθα ονομαζόταν, το αιώνιο μονοπάτι των γυπών·
Εκεί ήταν η μητέρα και ο πατέρας, ο γύπας έτρεφε τους ηλικιωμένους·
Λίπος πύθωνα σε αυτούς, έφερνε πολλές φορές.
- 2.** Και ο πατέρας είπε στον γιο, γνωρίζοντας ότι πετούσε ψηλά·
με καλά φτερά, προικισμένο με δύναμη, με λάμψη, που πηγαίνει μακριά.
- 3.** Όταν, αγαπητέ, συνειδητοποιήσεις τη γη να επιπλέει·
περικυκλωμένη από τον ωκεανό, στρογγυλή σαν τροχός·
τότε, αγαπητέ, γύρισε πίσω, μην πας πέρα από εδώ.
- 4.** Πέταξες με ορμή, δυνατό πτηνό, άριστο φτερωτό·
Κοιτάζοντας κάτω με στραβό λαιμό, βουνά και δάση.
- 5.** Είδε τη γη ο γύπας, όπως είχε ακούσει από τον πατέρα του·
περικυκλωμένη από τον ωκεανό, στρογγυλή σαν τροχός.
- 6.** Και αυτό υπερβαίνοντας, πέρα ακόμη προχώρησε·
και αυτόν τον δυνατό δις-γεννημένο, η οξεία αιχμή του ανέμου παρέσυρε.
- 7.** Ο άνθρωπος που είχε πάει πολύ μακριά, δεν μπόρεσε να επιστρέψει ξανά·
το πτηνό υπέστη καταστροφή, αφού πήγε στην εξουσία των βεράμπα.
- 8.** Οι γιοι του και οι σύζυγοι, και όσοι άλλοι ζουν εξαρτώμενοι·
Όλοι σε καταστροφή κατέληξαν, επειδή ο βραχμάνας δεν δέχτηκε νουθεσία.
- 9.** Έτσι κι εδώ αυτός που των μεγαλύτερων τα λόγια δεν κατανοεί·
υπερβαίνοντας τα όρια συμπεριφερόμενος, παχύς, σαν γύπας που ξεπέρασε τη
διδασκαλία·
αυτός πράγματι σε καταστροφή φτάνει, χωρίς να ακούσει τη διδασκαλία των
μεγαλύτερων.

Η τζάτακα του γύπα, πρώτη.

428. Η τζάτακα της Κοσάμπι (2)

- 10.** Πολύβουος ο ομοιόμορφος λαός, κανείς δεν θεωρούσε τον εαυτό του αδαή·
όταν η Κοινότητα διασπάται, δεν θεωρούσαν κανέναν άλλον περισσότερο
υπεύθυνο.
- 11.** Ξεχασμένοι, φαινομενικά σοφοί, μιλώντας μόνο στο πεδίο των λόγων·

ανοίγουν το στόμα τους όσο θέλουν, δεν γνωρίζουν από πού οδηγήθηκαν.

- 12.** «Με ύβρισε, με χτύπησε, με νίκησε, μου πήρε·
όσοι κρατούν μνησικακία για αυτό, η έχθρα τους δεν καταλαγιάζει.
- 13.** «Με ύβρισε, με χτύπησε, με νίκησε, μου πήρε·
όσοι δεν κρατούν μνησικακία για αυτό, η έχθρα τους καταλαγιάζει.
- 14.** Διότι ποτέ εδώ οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα·
με μη-έχθρα καταλαγιάζουν, αυτή είναι η αιώνια αρχή.
- 15.** «Οι άλλοι δεν συνειδητοποιούν ότι εμείς εδώ πεθαίνουμε·
όσοι εκεί συνειδητοποιούν, από αυτό καταλαγιάζουν οι διαμάχες.
- 16.** Αυτοί που σπάνε κόκαλα, που αφαιρούν ζωές, που κλέβουν βόδια και πλούτη·
ακόμη και αυτοί που λεηλατούν το βασίλειο, έχουν συμφιλίωση·

γιατί για εσάς δεν θα υπήρχε;
- 17.** Αν βρεις συνετό σύντροφο, που περπατά μαζί, ζει καλά, σοφό·
υπερβαίνοντας όλους τους κινδύνους, ας περπατά μαζί του ευχαριστημένος,
με επίγνωση.
- 18.** Αν δεν βρεις συνετό σύντροφο, που περπατά μαζί, ζει καλά, σοφό·
όπως βασιλιάς εγκαταλείποντας κατακτημένο βασίλειο, ας περπατά μόνος,
όπως ελέφαντας στο δάσος.
- 19.** Καλύτερη η μοναχική πορεία, δεν υπάρχει συντροφιά με τον αδαή·
ας περπατά μόνος και να μην κάνει κακά, ζώντας άνετα, όπως ελέφαντας στο
δάσος.

Η τζάτακα της Κοσάμπι, δεύτερη.

429. Η τζάτακα του μεγάλου παπαγάλου (3)

- 20.** Όταν το δέντρο είναι γεμάτο καρπούς, τα πουλιά που πετούν τριγύρω το
τρώνε·
Γνωρίζοντας ότι το δέντρο έχει εξαντληθεί με την πτώση των καρπών, τα
πουλιά φεύγουν από εκεί προς κάθε κατεύθυνση.
- 21.** Περιπλανήσου, κοκκινοράμφη, μη πεθάνεις, γιατί εσύ, παπαγάλε, σε ξερό
δέντρο καίγεται;
Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου, εσύ που μοιάζεις με την άνοιξη, γιατί, παπαγάλε,
το ξερό δέντρο δεν εγκαταλείπεις;
- 22.** Αυτοί που πράγματι γίνονται φίλοι των φίλων, στον κίνδυνο της ζωής, στη
δυστυχία και την ευτυχία, χήνα·
τον εξαντλημένο ή μη εξαντλημένο δεν τον εγκαταλείπουν, οι γαλήνιοι
αναθυμούμενοι την αρχή των αγαθών.
- 23.** Εγώ λοιπόν είμαι ένας από τους αγαθούς, χήνα, και συγγενής μου είναι και

σύντροφός μου το δέντρο·

αυτό δεν τολμώ, χρειαζόμενος τα προς το ζην, να εγκαταλείψω, γνωρίζοντας ότι έχει εξαντληθεί, διότι αυτός δεν είναι ο κανόνας.

- 24.** Καλώς! η φιλία έγινε μάρτυρας, η φιλικότητα αναφέρει την οικειότητα·
Αν εγκρίνεις αυτή την αρχή, είσαι αξιέπαινος για τους συνειδητοποιούντες.
- 25.** Αυτό σου δίνω, παπαγάλε, μια ευχή, φτερωτέ ταξιδιώτη·
Διάλεξε μια ευχή, στραβολαίμη, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 26.** Και αν ο κύριος χήνα μου έδινε μια ευχή, και αυτό το δέντρο να ξαναποκτούσε ζωή·
αυτό με κλαδιά, καρποφόρο, αναπτυγμένο, γλυκόκαρπο ας παραμείνει λάμποντας.
- 27.** Δες αυτό, αγαπητέ, το καρποφόρο, το εξαίρετο, ας είναι μαζί με σένα με τη συκομουριά·
αυτό με κλαδιά, καρποφόρο, αναπτυγμένο, γλυκόκαρπο ας παραμείνει λάμποντας.
- 28.** Έτσι Σάκκα να είσαι ευτυχισμένος, μαζί με όλους τους συγγενείς σου·
όπως εγώ σήμερα είμαι ευτυχής, βλέποντας το καρποφόρο δέντρο.
- 29.** Και δίνοντας στον παπαγάλο μια ευχή, κάνοντας το δέντρο καρποφόρο·
έφυγε μαζί με τη σύζυγό του, στο Νάνταμα το δάσος των θεών.

Η τζάτακα του μεγάλου παπαγάλου, τρίτη.

430. Η τζάτακα του μικρού παπαγάλου (4)

- 30.** Υπάρχουν δέντρα με πράσινα φύλλα, δέντρα με πολλούς καρπούς, πολλά·
γιατί άραγε σε ξερό κούφιο δέντρο, του παπαγάλου χαίρεται ο νους;
- 31.** Απολαύσαμε τον καρπό του, για πολλές ομάδες ετών·
ακόμη κι αν γνωρίζουμε ότι είναι άκαρπο, η ίδια φιλικότητα όπως πριν.
- 32.** Το ευτυχισμένο δέντρο, στεγνό, με πεσμένα φύλλα και χωρίς καρπούς·
εγκαταλείποντάς το τα πουλιά φεύγουν, τι ελάττωμα βλέπεις, δις-γεννημένε;
- 33.** Όσοι για τον καρπό συναναστρέφονται, «χωρίς καρπό» λέγοντας τον εγκαταλείπουν·
με σοφία για το δικό τους όφελος, άφρονες, αυτοί είναι που ρίχνουν τους φίλους.
- 34.** Καλώς! η φιλία έγινε μάρτυρας, η φιλικότητα αναφέρει την οικειότητα·
Αν εγκρίνεις αυτή την αρχή, είσαι αξιέπαινος για τους συνειδητοποιούντες.
- 35.** Αυτό σου δίνω, παπαγάλε, μια ευχή, φτερωτέ ταξιδιώτη·
Διάλεξε μια ευχή, στραβολαίμη, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 36.** Μακάρι να το έβλεπα, το δέντρο με φύλλα και καρπούς·

σαν φτωχός που βρήκε θησαυρό, θα χαιρόμουν ξανά και ξανά.

- 37.** Τότε παίρνοντας αθάνατο νερό, έχρισε το μεγάλο δέντρο·
Τα κλαδιά του αναπτύχθηκαν, δροσερή σκιά τερπνή.
- 38.** Έτσι Σάκκα να είσαι ευτυχισμένος, μαζί με όλους τους συγγενείς σου·
όπως εγώ σήμερα είμαι ευτυχής, βλέποντας το καρποφόρο δέντρο.
- 39.** Και δίνοντας στον παπαγάλο μια ευχή, κάνοντας το δέντρο καρποφόρο·
έφυγε μαζί με τη σύζυγό του, στο Νάνταμα το δάσος των θεών.

Η τζάτακα του μικρού παπαγάλου, τέταρτη.

431. Η τζάτακα του Χαρίτασα (5)

- 40.** Έχω ακούσει αυτό, Μέγα Βράχμα, ο Χάριτα απολαμβάνει τις ηδονές·
Μήπως αυτά τα λόγια είναι κούφια, μήπως αγνός ζεις;
- 41.** Έτσι είναι, μεγάλε βασιλιά, όπως τα λόγια σου ακούστηκαν·
Λάθος δρόμο έχω ακολουθήσει, παθιασμένος με αυτά που προκαλούν
αυταπάτη.
- 42.** Ποιος ο σκοπός της σοφίας, της λεπτής, που σκέφτεται το καλό;
Με την οποία το ξεσηκωμένο πάθος, γιατί ο νους δεν απομακρύνει;
- 43.** Αυτά τα τέσσερα, μεγάλε βασιλιά, στον κόσμο είναι υπερβολικά δυνατά,
σφοδρά·
Η λαγνεία, το μίσος, η ματαιότητα, η αυταπάτη, όπου η σοφία δεν βρίσκει
στήριγμα.
- 44.** Άξιος, τέλειος στην ηθική, αγνός ζει ο Χάριτα·
ευφυής και σοφός επίσης, έτσι από εμάς εγκεκριμένος είσαι, κύριε.
- 45.** Βλάπτουν ακόμη και τον σοφό, τον ασκητή που χαίρεται στις αρετές της
Διδασκαλίας·
οι λογισμοί είναι κακοί, βασιλιά, όμορφοι, συνδεδεμένοι με τη λαγνεία.
- 46.** Αυτή η λαγνεία γεννημένη από το σώμα έχει εγερθεί, που καταστρέφει την
ομορφιά σου·
Εγκατάλειψέ την, ας είναι ευλογία σε σένα, από πολλούς είσαι θεωρημένος
ευφυής.
- 47.** Αυτές τις σκοτεινές ηδονές, πολύπονες, μεγάλο δηλητήριο·
τη ρίζα τους θα αναζητήσω, θα κόψω το πάθος μαζί με τον δεσμό του.
- 48.** Αφού είπε αυτό ο Χάριτα, ο σοφός με σταθερή προσπάθεια·
αφού απαλλάχθηκε από το ηδονικό πάθος, πήγε στον κόσμο του Βράχμα.

Η τζάτακα του Χαρίτασα, πέμπτη.

432. Η τζάτακα του Παντακουσαλαμάναβα (6)

- 49.** Τον πολυμαθή, τον ποικιλόλογο, ο Γάγγης παρασύρει τον Πατάλι·
Καθώς παρασύρεσαι, σεβάσμιε, δώσε μου ένα στιχάκι.
- 50.** Με αυτό που ποτίζουν τον δυστυχισμένο, με αυτό που ποτίζουν τον άρρωστο·
στη μέση αυτού θα πεθάνω, κίνδυνος γεννήθηκε από το καταφύγιο.
- 51.** Εκεί όπου οι σπόροι φυτρώνουν, εκεί όπου τα όντα είναι εδραιωμένα·
αυτή συνθλίβει το κεφάλι μου, κίνδυνος γεννήθηκε από το καταφύγιο.
- 52.** Αυτό με το οποίο τα γεύματα ψήνονται, αυτό με το οποίο το κρύο
εξουδετερώνεται·
Αυτό τα μέλη μου καίει, κίνδυνος γεννήθηκε από το καταφύγιο.
- 53.** Με το φαγητό που συντηρούνται, πολλοί βραχμάνοι και πολεμιστές·
Αυτό το φαγητό με σκοτώνει, κίνδυνος γεννήθηκε από το καταφύγιο.
- 54.** Τον τελευταίο μήνα του καλοκαιριού, οι σοφοί ποθούν τον άνεμο·
Αυτός τα μέλη μου σπάει, κίνδυνος γεννήθηκε από το καταφύγιο.
- 55.** Στο δέντρο που βασίστηκαν, αυτό εκπέμπει φωτιά·
Πετάξτε στις κατευθύνσεις, καμπυλόφτερα, κίνδυνος γεννήθηκε από το
καταφύγιο.
- 56.** Αυτήν που έφερα με ευαρέσκεια, στολισμένη με γιρλάντες, αλειμμένη με
σανταλόξυλο·
αυτή με διώχνει από το σπίτι, κίνδυνος γεννήθηκε από το καταφύγιο.
- 57.** Αυτός με τη γέννηση του οποίου χάρηκα, και για τον οποίο ποθούσα την
ευημερία·
αυτός με διώχνει από το σπίτι, κίνδυνος γεννήθηκε από το καταφύγιο.
- 58.** Ας με ακούσουν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων που
συγκεντρώθηκαν·
Από όπου το νερό, από εκεί η φωτιά, από όπου η ασφάλεια, από εκεί ο
κίνδυνος.
- 59.** Ο βασιλιάς λεηλατεί το βασίλειο, και ο βραχμάνος αρχιερέας·
αυτοφυλαγμένοι διαμένετε, κίνδυνος γεννήθηκε από το καταφύγιο.

Η τζάτακα του Παντακουσαλαμάναβα, έκτη.

433. Η τζάτακα του Λομασασκασάπα (7)

- 60.** Θα γίνεις βασιλιάς ίσος με τον Ίντρα, απόλυτα χωρίς γήρας και αθάνατος·
αν εσύ τελούσες θυσία, με τον σοφό Λομασασκασάπα.
- 61.** Τη γη με τον ωκεανό ως περίβλημα, με τη θάλασσα ως σκουλαρίκι·
δεν θα επιθυμούσα μαζί με κατηγορία, έτσι, Σέγια, να γνωρίζεις.
- 62.** Αλίμονο σε εκείνο το κέρδος φήμης και το κέρδος πλούτου, βραχμάνε·
η διαβίωση που είναι με ξεπεσμό ή με ανήθικη συμπεριφορά.

- 63.** Ακόμη κι αν παίρνοντας το κύπελλο, άστεγος περιπλανιόταν·
αυτή ακριβώς η διαβίωση είναι καλύτερη, από την αναζήτηση με άδικο τρόπο.
- 64.** Ακόμη κι αν παίρνοντας το κύπελλο, άστεγος περιπλανιόταν·
χωρίς να βλάπτει άλλον στον κόσμο, ακόμη και από τη βασιλεία αυτό είναι
καλύτερο.
- 65.** Δύναμη η σελήνη, δύναμη ο ήλιος, δύναμη οι ασκητές και βραχμάνοι·
Δύναμη η ακτή της θάλασσας, υπερδύναμη οι γυναίκες.
- 66.** Όπως τον σοφό Λομασασκασάπα, που ήταν αυστηρός ασκητής, γαλήνιος·
για το όφελος του πατέρα, η Τσαντάβατι τέλεσε τη θυσία βατζαπέγια.
- 67.** Αυτή η πράξη διαπράχθηκε από απληστία, πικρή, ριζωμένη στην ηδονή·
τη ρίζα της θα αναζητήσω, θα κόψω το πάθος μαζί με τον δεσμό του.
- 68.** Αλίμονο στις ηδονές, έστω και πολλές στον κόσμο, ο αυστηρός ασκητισμός
είναι καλύτερος από τα είδη αισθησιακής ηδονής, βασιλιά·
θα ασκήσω αυστηρό ασκητισμό εγκαταλείποντας τις ηδονές, δικό σου ας
είναι το βασίλειο και η Τσαντάβατι».

Η τζάτακα του Λομασασκασάπα, έβδομη.

434. Η τζάτακα της Τσακκαβάκα (8)

- 69.** Μιλώ για πουλιά με ώχρινα φτερά, που περιφέρονται ανά δύο χαρούμενα·
Ποιο ωοτόκο μεταξύ των ανθρώπων τα ωοτόκα επαινούν ως γένος; Αυτό, σας
παρακαλώ, πείτε μου.
- 70.** Εμάς μεταξύ των ανθρώπων, ω βλαπτικές των ανθρώπων, αφοσιωμένους ο
ένας στον άλλον, μας αποκαλούν τσακραβάκες·
Εμείς μεταξύ των πτηνών θεωρούμαστε καλοκάγαθοι, όμορφοι περιφερόμαστε
στη λίμνη.
- 71.** Τι στη λίμνη, ποιους καρπούς τρώτε, από πού κρέας μασάτε, τσακραβάκες;
Τι τροφή τρώτε εσείς, άψογοι, και δύναμη και ομορφιά όχι λίγη η μορφή σας.
- 72.** Δεν υπάρχουν καρποί στη λίμνη, κοράκι, από πού κρέας να φάνε οι
τσακραβάκες;
Τρεφόμαστε με φύκια, η τροφή μας είναι χωρίς έμβια όντα, ούτε για χάρη της
τροφής κάνουμε κακό.
- 73.** Αυτό δεν μου αρέσει, τσακραβάκα, σε αυτή την ύπαρξη η ομοιότητα με την
τροφή·
Ήταν πριν διαφορετικά για μένα από αυτό, έτσι ακριβώς αμφιβολία γεννήθηκε
σε μένα εδώ.
- 74.** Κι εγώ κρέατα και καρπούς τρώω, και τροφές με αλάτι και λάδι·
Γεύση μεταξύ ανθρώπων αποκτώ να φάω, όπως ήρωας που κατέκτησε το
μέτωπο της μάχης·
Αλλά δεν έχω τέτοια ομορφιά, τσακραβάκα, όπως εσύ.

- 75.** Τρώγεις ακάθαρτα και караδοκείς την ευκαιρία, με δυσκολία αποκτάς τροφή και ρόφημα·
Δεν ικανοποιείσαι με καρπούς δέντρων, κοράκι, ούτε με κρέατα που είναι στη μέση του νεκροταφείου.
- 76.** Αυτός που με βία αποκτώντας πλούτη, τα καταναλώνει, κοράκι, караδοκώντας την ευκαιρία·
Τότε η εγγενής φύση του τον κατηγορεί, κατηγορημένος εγκαταλείπει ομορφιά και δύναμη.
- 77.** Ακόμη κι αν λίγη τροφή γαλήνης τρώει, χωρίς βία, χωρίς να βλάπτει άλλους· και δύναμη και ομορφιά τότε αυτός έχει, γιατί δεν είναι όλη η ομορφιά από την τροφή.

Η τζάτακα της Τσακκαβάκα, όγδοη.

435. Η τζάτακα της Χαλιντιράγκα (9)

- 78.** Εύκολη η υπομονή στο δάσος, σε απομακρυσμένο κάθισμα·
Όσοι όμως στο χωριό υπομένουν, αυτοί είναι ανώτεροι από σένα.
- 79.** Από το δάσος ερχόμενος στο χωριό, με ποια ηθική με ποια ασκητική πρακτική εγώ·
άνθρωπο, αγαπητέ, να ακολουθήσω; Πες μου αυτό που ρωτήθηκες.
- 80.** Όποιος σε εμπιστεύεται, αγαπητέ, και την εμπιστοσύνη σου ανέχεται·
και είναι πρόθυμος να ακούσει και υπομονετικός, αυτόν να συναναστρέφesai αφού φύγεις από εδώ.
- 81.** Αυτός που με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου δεν έχει ανάρμοστη πράξη·
σαν να εδραιώνεσαι στο στήθος του, αυτόν να συναναστρέφesai αφού φύγεις από εδώ.
- 82.** Και αυτός που συμπεριφέρεται σύμφωνα με τη Διδασκαλία, ακόμα και συμπεριφερόμενος έτσι δεν υπερηφανεύεται·
αυτόν που πράττει καθαρά και είναι σοφός, αυτόν να συναναστρέφesai αφού φύγεις από εδώ.
- 83.** Με χρώμα κουρκουμά, με νου πιθήκου, άνθρωπο με πάθος και χωρίς πάθος·
τέτοιον, αγαπητέ, μη συναναστρέφesai, ακόμη κι αν δεν υπήρχε άλλος άνθρωπος.
- 84.** Σαν οργισμένο δηλητηριώδες φίδι, σαν κεντρικό δρόμο αλειμμένο με κοπριά·
απόφευγε από μακριά, όπως με όχημα ανώμαλο μονοπάτι.
- 85.** Οι συμφορές, αγαπητέ, αυξάνονται, για αυτόν που υπερβολικά συναναστρέφεται τον αδαή·
μη συνευρεθείς με αδαή, όπως με εχθρό για πάντα.
- 86.** Γι' αυτό εγώ, αγαπητέ, σε παρακαλώ, κάνε αυτό που λέω·
μη συνευρεθείς με αδαή, δυστυχία είναι η συνάντηση με αδαείς.

436. Η τζάτακα της Σαμούγκα (10)

- 87.** Από πού έρχεστε, αξιότιμοι, εσείς οι τρεις άνθρωποι; Καλώς ήρθατε, ελάτε, καθίστε στα καθίσματα·
Μήπως είστε καλά, αξιότιμοι, χωρίς αρρώστια; Διότι η επίσκεψή σας εδώ έγινε μετά από πολύ καιρό.
- 88.** Εγώ ο ίδιος μόνος εδώ σήμερα έφτασα, ούτε κάποιος δεύτερος υπάρχει για μένα·
Τι ακριβώς αναφερόμενος ειπώθηκε από σένα, σοφέ, «από πού έρχεστε, αξιότιμοι, εσείς οι τρεις άνθρωποι;»
- 89.** Και εσύ μόνος και η σύζυγός σου αγαπητή, μέσα σε κιβώτιο τοποθετημένη και καταπιωμένη·
Αυτή φυλαγμένη σαν να είναι στην κοιλιά σου πάντα, με τον γιο του ανέμου μαζί εκεί χαίρεται.
- 90.** Ταραγμένος, εξηγημένος από τον σοφό, αυτός ο γενναιόδωρος εκεί άνοιξε το κουτί·
είδε τη σύζυγο, αγνή, φορώντας στεφάνι, με τον γιο του ανέμου μαζί εκεί να χαίρεται.
- 91.** Από εσένα που ακολουθείς τον Υψωμένο, αυτό το αίτιο έχει φανεί καλά, κατώτεροι είναι οι άνθρωποι που έχουν υποταχθεί στις γυναίκες·
Όπως πράγματι η ζωή μου εδώ φυλαγμένη, διεφθαρμένη εναντίον μου χαίρεται με άλλον.
- 92.** Μέρα και νύχτα από εμένα περιποιημένη, από τον αυστηρό ασκητή σαν φωτιά διαμένοντας στο δάσος·
αυτή παραβαίνοντας τη Διδασκαλία ανήθικα συμπεριφέρθηκε, ακατάλληλη η συναναστροφή με τις αμελείς γυναίκες.
- 93.** Φαντάστηκα ότι στη μέση του σώματός μου στεκόταν, ότι ήταν δική μου αυτή η χωρίς μνήμη, η ασυγκράτητη·
αυτή παραβαίνοντας τη Διδασκαλία ανήθικα συμπεριφέρθηκε, ακατάλληλη η συναναστροφή με τις αμελείς γυναίκες.
- 94.** «Καλά προστατευμένη από μένα», πώς άραγε να εμπιστευτεί κανείς, σε αυτές με πολλαπλούς νόες δεν υπάρχει προστασία·
αυτές είναι σαν βάραθρο γκρεμού, ο απρόσεκτος σε αυτές υφίσταται καταστροφή.
- 95.** Γι' αυτό λοιπόν εκείνοι είναι ευτυχισμένοι, χωρίς λύπη, που περιφέρονται απελευθερωμένοι από τις γυναίκες·
αυτό το ειρηνικό, το ύψιστο ποθώντας, δεν θα έπρεπε να κάνει οικειότητα με γυναίκες.

437. Η τζάτακα της Πουτιμάμσα (11)

- 96.** Δεν μου αρέσει, φίλη, η θέα του σάπιου κρέατος·
Από τέτοιον σύντροφο, από μακριά ας αποφεύγει.
- 97.** Παράφρων αυτή η Βένι, επαινεί τη φίλη του συζύγου·
Θρηνεί αυτήν που φεύγει, τη μητέρα του κριαριού που ήρθε.
- 98.** Εσύ, φίλε, είσαι τρελός, άφρονας, χωρίς διάκριση·
Εσύ που έχοντας προσκόλληση στη νεκρή, την ακατάλληλη ώρα κοιτάς γύρω.
- 99.** Να μην κοιτάει γύρω σε ακατάλληλη ώρα, την κατάλληλη ώρα να κοιτάει ο σοφός·
Σαν σάπιο κρέας θρηνεί, αυτός που κοιτάει γύρω σε ακατάλληλη ώρα.
- 100.** Ας είναι αγαπητό για μένα, φίλη, δώσε μου ως δώρο ικανοποίησης·
ο σύζυγος αναζωογονήθηκε για μένα, έλα, εσύ που ρωτάς για τον αγαπημένο.
- 101.** Ας είναι αγαπητό για σένα, φίλη, σου δίνω ως δώρο ικανοποίησης·
με μεγάλη συνοδεία, θα έρθω, ετοίμασε τροφή.
- 102.** Πώς είναι η συνοδεία σου, για τους οποίους θα ετοιμάσω τροφή;
Και πώς ονομάζονται όλοι αυτοί, πες μου αυτό που ρωτήθηκες.
- 103.** Ο Μάλιγια και ο Τσατουράκκχα, ο Πινγκίγια και ο Τζαμπούκα·
τέτοια είναι η συνοδεία μου, για αυτούς ετοίμασε τροφή.
- 104.** Όταν αναχωρήσεις από το σπίτι, ακόμα και τα υπάρχοντα θα καταστραφούν·
Θα πω για σένα, Αλί, το σφάλμα της υγείας, ακριβώς εδώ να μείνεις, μην
πηγαίνεις».

Η τζάτακα της Πουτιμάμσα, ενδέκατη.

438. Η τζάτακα του Ντάνταρα (12)

- 105.** Αυτός που έφαγε τα μικρά σου, αφού του δόθηκε τροφή, τα αθώα·
Σε αυτόν κάρφωσε τα δόντια σου, μη σου ξεφύγει ζωντανός.
- 106.** Ένας άνθρωπος με πολλή κακία, σαν αλειμμένος με βρώμικο ρούχο·
δεν βλέπω εκείνο το μέρος, όπου θα κατέβαζα τα δόντια.
- 107.** Σε ένα αχάριστο άτομο, που πάντα βλέπει ελαττώματα·
ακόμη κι αν του έδινε ολόκληρη τη γη, δεν θα τον ικανοποιούσε ποτέ.
- 108.** Τι άραγε Σουμπάχου βιαστικός, επέστρεψες μαζί με τον νεαρό;
Τι σκοπό έχεις εδώ, πες μου ρωτημένος αυτό το νόημα.
- 109.** Ο σύντροφός σου ο πέρδικας με ωραία εμφάνιση, τη δολοφονία του
υποψιάζομαι σήμερα·
Ακούγοντας τα πεδία δράσης του ανθρώπου, δεν φαντάζομαι τον πέρδικα
ευτυχισμένο σήμερα.

- 110.** Ποια πεδία δράσης άκουσε, για τη διαβίωση του ανθρώπου;
Ή ποια ομολογία του ανθρώπου ακούγοντας, υποψιάζεσαι τον πέρδικα από τον νεαρό;
- 111.** Περιόδευσα τους Καλίνγκα, άσκησα εμπόριο, διέσχισα μονοπάτι με καλάμια και μονοπάτι με πασσάλους·
περιόδευσα με ηθοποιούς μαζί με ψαράδες, και μάχη με ραβδί στη μέση της παράστασης.
- 112.** Πουλιά παγιδεύτηκαν, με μέτρηση σιτηρών, ζάρια κερδήθηκαν, ο αυτοέλεγχος παραβιάστηκε·
Πύον αφαιρέθηκε τα μεσάνυχτα, τα χέρια κάηκαν από την αποδοχή προσφερόμενης τροφής.
- 113.** Αυτά τα πεδία δράσης άκουσε, για τη διαβίωση του ανθρώπου·
Όπως αυτή η τούφα τριχών φαίνεται, αγελάδες σκοτώθηκαν, τι όμως για τη σαύρα;»

Η τζάτακα της Νταντάρα, δωδέκατη.

Τέλος του κεφαλαίου των εννέα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο εκλεκτός γύπας, το σκούπισμα, ο εκλεκτός κύκνος, ο επονομαζόμενος
θησαυρός, ο Χαρίτα, ο Πατάλικά·
Ο αγέραςτος αθάνατος, το κοράκι, η υπομονή, από πού, και τα δώδεκα, η
θέαση, ο φόβος της σαύρας.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1. 9. Το βιβλίο των εννέα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org